

[Ibsen.]

hvad Statsradiofonien angaar, maa der for Resten ogsaa der tages visse paakraevdede pekuniære Hensyn.

Den Plan, her i Øjeblikket foreligger, maa i hvert Fald siges at være den eneste udarbejdede Plan, der tilfredsstiller det Krav, som absolut stilles fra Bygherrens, Radiofoniens, Side, nemlig to fra hinanden fuldstændig adskilte Bygninger. Der kunde selvfølgelig laves andre Planer, men de vilde ganske sikkert blive en Del dyrere. Hvis man saa vilde paabyrde Radiofonien flere Penge, vilde man vistnok høre et uhyrligt Ramaskrig ude omkring fra de licensbetalende Lyttere, og hvis man vilde bebyrde det kongelige Teater med en betydelig højere Leje end de 100 000 Kr., det skal svare, tror jeg, man fra modsat Side vilde sige: Nej, her er kommet en Plan, hvor vi arbejder for Nedsættelse af det kongelige Teaters Budget, ikke for Forhøjelse.

Hvis man vilde lave om paa Planen med det Resultat, at Teatret i Stedet for en Leje paa 100 000 Kr. kom op paa en Leje af $\frac{1}{4}$ Million, er det vel et Spørgsmaal, om der i dette høje Ting kunde faas Stemning for en saadan Plan. Naar man er gaaet til dette, er det, fordi det er den eneste foreliggende Plan i Øjeblikket, som tilfredsstiller Bygherren, og vel nok — dér kan man vel mødes i Resignation fra alle Sider — den i Øjeblikket foreliggende for begge Parter billigste Plan.

Saa er der rejst forskellige Indvendinger, og til dem skal jeg gøre et Par korte Bemærkninger. Der er for det første talt om den uhyre Brandfare. Dertil skal jeg bemærke, at man kan ikke sammenligne en Erklæring, som er kommet fra den ansvarlige Minister, med et Avis-interview, hvor megen Pris jeg end sætter paa, at ærede Medlemmer tillægger Aviserne Betydning. Naar man har en ansvarlig Minister at holde sig til i dette Spørgsmaal, maa man gøre det, og jeg vil dog ikke tro, at en Minister vilde komme med en Erklæring, som var fuldstændig uholdbar i enhver Henseende. Jeg maa formode, at den højtærede Minister, naar han senere faar Ordet, vil svare for sig selv og komme med de fornødne Oplysninger i denne Sag. Men jeg kan ikke tro, og man har ikke Lov til at tro, at en ansvarlig Minister overfor en lovgivende Forsamling skulde være letfærdig nok til at erklære sig fuldstændig hen i det blaa.

Naar jeg er blevet stemplet som en Mand, der ved at virke for dette Lov-

forslags Gennemførelse vil være med til at indebrænde Folk og have den Slags Forbrydelser paa min Samvittighed, henviser jeg til Brandchefens Erklæring og venter, at der kommer en yderligere Erklæring fra den ansvarlige Minister.

Med Hensyn til den rent tekniske Side skal jeg for det første henvise til den Erklæring, som findes i Betænkningen fra Chefen for det kongelige Teater, Hr. Norrie. Endvidere har jeg privat søgt teknisk Oplysning paa det kongelige Teater hos Scenemester Hr. Poul Nielsen, som sagde, at disse Scener i teknisk Henseende laa ypperligt overfor hinanden, i den Retning var der ikke nogen som helst Indvending at gøre.

Det er, saa vidt jeg kan se, de væsentligste Indvendinger, der er blevet fremført. Hvad den rent pekuniære Side af Sagen angaar, er der i Øjeblikket budgetteret et Underskud paa det kongelige Teater paa 1 522 000 Kr. for Sæsonen 1927—28. Det er jo dog fuldstændig klart — det tror jeg den største Del af Tingets Medlemmer vil indrømme mig —, at paa den Maade kan det ikke blive ved at gaa, saa brydes en Bro, eller ogsaa maa man stille sig paa det Standpunkt, at man siger: vi giver en aldeles bestemt Sum til det kongelige Teater, og saa maa det se at klare sig for den, saa godt det kan, selv om det gaar ud over en eller anden af de derhen hørende Kunstarter.

Nu mener man efter det opstillede Budget, som vi har set, at der ved Dobbelt-driften kan indvindes en Besparelse paa en 668 000 Kr., saaledes at Underskuddet paa den samlede Dobbeltscene bringes ned til 854 000 Kr. Her maa jeg jo sige, at Udgifterne er altid sikre, Indtægterne mindre sikre; men det Regnskab, her er stillet op, og som er tilgængeligt, skulde synes nogenlunde ædrueligt opstillet.

I Summen 854 000 Kr. er der inkluderet visse Skatter, Vedligeholdelsesudgifter og andre Penge, som tidligere har været betalt direkte af Statskassen, og mener vi, at de ikke, som før, kommer Teatret saa direkte ved, kommer vi ned paa 754 000 Kr. Saa mener man ved de forenede Scener at kunne indspille en Forlystelsesskat paa 400 000 Kr. Det er jo Penge, som ganske vist kan anvendes paa andre Maader, men de kommer dog ind gennem Teatrets Drift, og trækker man dem fra, kommer vi ned paa 354 000 Kr. Mener man saa, hvad der jo ogsaa er Meningen ved en nærmere Sammenknytning mellem de to Institutioner, Radiofonien og det kongelige Teater, at det kongelige